

Dosarul nr. 3ra-1011/22
2-20051169-01-3ra-04102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Gavriliț împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea actelor administrative

împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel depuse de Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției și menținută hotărârea din 29 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 15 mai 2020, Nicolae Gavriliț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a invocat că la 8 aprilie 2020, a fost emis ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 170 ef. cu privire la trimiterea în deplasare în interes de serviciu a șefului Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații al Inspectoratului General al Poliției, comisar principal Nicolae Gavriliț.

Nefiind de acord cu ordinul nominalizat, reclamantul a depus cererea prealabilă și de suspendare a executării ordinului, însă ambele au fost respinse în mod ilegal.

A afirmat că în cererea prealabilă a fost indicat despre întreținerea copilului minor cu vârsta de până la patru ani, în acest sens a fost prezentat și certificatul de naștere al copilului. La fel, în cererea prealabilă a susținut că delegarea în interes de serviciu fără acordul angajatului, contravine prevederilor legale. Suplimentar, a menționat despre faptul externării lui din spital și starea de sănătate care nu îi permite deplasarea la anumite distanțe mari de casă, astfel, identificând un alt motiv de imposibilitate a executării ordinului contestat.

A accentuat că, după cum rezultă din relaționarea faptelor la normele de drept substanțial și principiile procedurii administrative, și normele ce o guvernează, actul administrativ individual emis de Inspectoratul General al Poliției și decizia cu privire la respingerea cererii prealabile denotă un caracter ilegal pe ambele dimensiuni ale principiului legalității activității administrative: ilegalitatea substanțială și ilegalitatea procedurală. În speță, cererea depusă la Inspectoratul General al Poliției este una întemeiată, iar actul administrativ individual solicitat fiind unul obligatoriu.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 54 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 249 alin. (2) Codul muncii, art. 20, 21, 22, 29, 31, 32, 39, 85 alin. (3), 92, 189 alin. (1), 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

A solicitat anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 170 din 8 aprilie 2020 cu privire la trimiterea în deplasare în interes de serviciu a șefului Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații al Inspectoratului General al Poliției, comisar principal Nicolae Gavriliț, a deciziei Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-1112 din 8 aprilie 2020 și a deciziei Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-1352 din 16 aprilie cu privire la respingerea cererii prealabile.

La 19 iunie 2020, Nicolae Gavriliț a depus cerere de chemare în judecată concretizată, prin care suplimentar, a menționat că face parte dintr-o familie numeroasă, având la întreținere soția și 3 copii minori.

A comunicat că la începutul lunii aprilie 2020, starea de sănătate a fiului său minor s-a înrăutățit, durata tratamentului în spital fiind de la 6 aprilie 2020 până la 11 aprilie 2020, în tot acest timp, dânsul fiind nevoit să fie alături de fiul său și să îi acorde sprijinul de care avea nevoie, în acest sens invocând prevederile art. 51 alin. (2), 60 alin. (2) Codul familiei, art. 18 alin. (1), (2) și (3) din Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată de Parlamentul Republicii Moldova la 12 decembrie 1990, iar statul Republica Moldova, prin intermediul organelor sale urma să-i asigure să își exercite această obligație.

A relatat că la 6 aprilie 2020, a înaintat un raport, în care a informat șeful Inspectoratului național de investigații al Inspectoratului General al Poliției că are nevoie de permisiunea pentru a se adresa la instituția medicală în legătură cu problemele de sănătate a fiului minor.

La 8 aprilie 2020, a mai depus un raport, prin care a adus la cunoștință conducerii că starea de sănătate a unui membru de familie necesită nemijlocit intervenția și prezența lui, informând că actele confirmative vor fi prezentate ulterior la necesitate.

Cu toate acestea, de către Inspectoratul General al Poliției a fost emis ordinul care face obiect al contestării în instanța de judecată, iar la 8 aprilie 2020, dânsul și-a exprimat dezacordul cu ordinul contestat, menționând pe conținutul acestui ordin că nu este de acord cu ordinul și informând conducerea despre existența copilului minor care nu are vârsta de 4 ani și care este bolnav, înaintând concomitent și cererea prealabilă de anulare a acestui ordin.

Urmare a circumstanțelor relatate, Inspectoratul General al Poliției, la 8 aprilie 2020, a oferit răspunsul nr. 34/2-1112, prin care a informat că dezacordul lui cu ordinul nr. 170 ef. nu poate fi satisfăcut.

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/11-1352 din 16 aprilie 2020, a fost respinsă cererea prealabilă, fiind informat că poate contesta ordinul în termen de 30 zile de la data comunicării în instanța de contencios administrativ.

Ulterior, Inspectoratul General al Poliției, prin răspunsul nr. 34/12-1718 din 13 mai 2020, a respins cererea prealabilă, informându-l despre dreptul de a contesta ordinul în termen de 30 zile în instanța de contencios administrativ.

A accentuat că atât Inspectoratul General al Poliției, cât și Ministerul Afacerilor Interne au acționat cu rea-credință, în detrimentul lui și contrar prevederilor legislației în vigoare.

A specificat că potrivit art. 249 alin. (2) Codul muncii, persoanele cu dizabilități severe și accentuate, femeile gravide, părinții singuri care au copii în vârstă de până la 14 ani, salariații care au copii în vârstă de până la 4 ani sau copii cu dizabilități, persoanele care îmbină concediile pentru îngrijirea copilului, prevăzute la art. 126 și 127 alin. (2), cu munca, precum și salariații care îngrijesc de un membru al familiei bolnav, în baza certificatului medical, pot fi trimiși în deplasare numai cu acordul lor scris. Totodată, angajatorul este obligat să informeze în scris salariații menționați despre dreptul lor de a refuza plecarea în deplasare.

Astfel, a evidențiat că este o neglijență și o ilegalitate totală a acțiunilor întreprinse de Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției.

La 18 mai 2020, Nicolae Gavriliș a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 8 aprilie 2020, a fost emis ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 170 ef. cu privire la trimiterea în deplasare în interes de serviciu a șefului Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații al Inspectoratului General al Poliției, comisar principal Nicolae Gavriliș.

Nefiind de acord cu ordinul nominalizat, reclamantul a depus cererea prealabilă și de suspendare a executării ordinului, însă ambele au fost respinse în mod ilegal.

A afirmat că în cererea prealabilă a fost indicat despre întreținerea copilului minor cu vârsta de până la patru ani, în acest sens a fost prezentat și certificatul de naștere a copilului. La fel, în cererea prealabilă a susținut că delegarea în interes de serviciu fără acordul angajatului, contravine prevederilor legale. Suplimentar, a menționat despre faptul externării lui din spital și starea de sănătate care nu îi permite deplasarea la anumite distanțe mari de casă, astfel, identificând un alt motiv de imposibilitate a executării ordinului contestat.

A considerat reclamantul că ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 170 ef. din 8 aprilie 2020 este o modalitate de presiune psihică de a fi determinat să plece din funcția deținută, deoarece anterior acestui ordin a fost efectuat un control, inițiat la 20 februarie 2020, care s-a soldat cu zero rezultate.

Totodată, a accentuat că la 6 aprilie 2020, a fost prezentat raportul pe numele șefului Inspectoratului național de investigații privind faptul adresării la medic în legătură cu starea de sănătate a membrului de familie. Astfel, în legătură cu starea de sănătate a lui XXXXX, născut la XXXXX, a fost în concediu medical pentru perioada 6 - 19 aprilie 2020, iar ulterior în legătură cu starea de sănătate a lui

XXXXX - în concediul medical în perioada 21 aprilie - 5 mai 2020, la momentul depunerii acțiunii fiind în concediu medical cu XXXXX, născut la XXXXX.

În special, fiind lipsită de raționament juridico-faptic și managerial soluția de combatere a COVID-19 prin deplasarea în interes de serviciu a șefului Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații la Inspectoratul de poliție Soroca.

A subliniat că în calitate de șef al Direcției nr. 3 din cadrul Inspectoratului național de investigații, la 5 mai 2020, a solicitat Inspectoratului General al Poliției acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, iar la cerere au fost anexate documentele de rigoare care confirmă condițiile legale privind acordarea concediului parțial plătit, după cum urmează: copia buletinului lui de identitate, copia buletinului de identitate pe numele Anei Croitoru, copia certificatului de căsătorie eliberat de OSC Ungheni la 26 septembrie 2009, copia certificatului de naștere al lui XXXXX, extras din ordinul nr. 43 din 12 martie 2020 eliberat de SRL „Elastica” pe numele Anei Croitoru cu privire la angajare, certificatul nr. 3 din 21 aprilie 2020 eliberat de SRL „Elastica” pe numele Anei Croitoru privind confirmarea activității, confirmarea activității pe propria răspundere ca angajată la SRL „Elastica” întocmită de către Ana Croitoru, copia extrasului din cont 1/2018-12/2020 N-287 din 4 mai 2020 eliberat de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ungheni pe numele Anei Croitoru, extrasul nr. 2020/25/2873 din 4 mai 2020 eliberat de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ungheni pe numele Anei Croitoru, confirmarea eliberată de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ungheni pe numele Anei Croitoru că nu beneficiază de indemnizația lunară pentru creșterea copilului.

A precizat că la 5 mai 2020, cererea nominalizată nu a fost acceptată pentru înregistrare în secretariatul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Ca urmare, dânsul s-a adresat cu o cerere la executorul judecătoresc pentru înmânare/consemnare a cererii respective. În aceeași zi, executorul judecătoresc s-a prezentat la Inspectoratul General al Poliției pentru a transmite cererea cu privire la acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului, însă pârâtul a refuzat recepționarea acesteia, în legătură cu care executorul judecătoresc a întocmit procesul-verbal din 5 mai 2019.

A relatat că la 15 mai 2020, a înaintat o acțiune în obligare împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la emiterea actului administrativ individual referitor la acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani. În contextul acțiunii în obligare și cererii de ordonanță provizorie a fost prezentat de către Inspectoratul General al Poliției ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 58 ef. din 12 mai 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații, comisar principal Nicolae Gavrilă, și anume, eliberarea disciplinară din funcția deținută.

Contrar prevederilor art. 139 alin. (1) și 126 Cod administrativ, acest ordin nu i-a fost adus la cunoștință, despre care a aflat în cadrul procedurii judiciare enunțate.

Astfel, acest cumul de circumstanțe de fapt denotă atitudinea ilegală, preconcepută și dorința de a fi eliberat din funcția publică cu statut special.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 54 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 249 alin. (2) Codul muncii, art. 38 alin. (1) lit. j), 61 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 16 alin. (1) - (2), 20, 21, 22, 29, 31, 32, 39, 85 alin. (3), 94, 137 alin. (1) - (2), 189 alin. (1), 206 alin. (1) lit. a), 163 lit. c), 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

A solicitat anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 58 ef. din 12 mai 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a șefului direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații, comisar principal Nicolae Gavriluț.

La 14 iulie 2020, Nicolae Gavriluț a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în calitate de prejudiciu moral a sumei de 200 000 de lei.

La 17 septembrie 2020, Nicolae Gavriluț a mai depus o cerere de concretizare a acțiunii, solicitând obligarea pârâtului să emită actul administrativ privind restabilirea în funcție de șef al Direcției investigare infracțiuni economice a Inspectoratului național de investigații, obligarea pârâtului să calculeze și să-i achite începând cu perioada de 12 mai 2020 și până la data restabilirii în funcție venitul ratat sub forma salariului de funcție de șef al Direcției investigare infracțiuni economice a Inspectoratului național de investigații.

În susținerea acesteia, reieșind din prevederile art. 19 alin. (1), (2), (5) Cod civil, în redacția în vigoare din 6 iunie 2002, art. 90, 329 alin. (1), 330 alin. (1) lit. b) Codul muncii, pct. 9 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează obligația uneia dintre părțile contractului individual de muncă de a repara prejudiciul cauza celeilalte părți nr. 11 din 3 octombrie 2005, a remarcat că beneficiază de dreptul legal de a solicita de la pârât compensarea venitului ratat egal cu mărimea salariului la funcția din care a fost eliberat ilegal, în concret, având statut de Comisar principal, deținea funcția de Șef al Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigație.

Astfel, pârâtul urmează a fi obligat să calculeze și să-i achite începând cu perioada de 12 mai 2020 și până la data restabilirii în funcție venitului ratat sub forma de salariu de funcție.

Având în vedere prevederile art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 10 alin. (2) lit. a) Codul muncii, a indicat că legislația în vigoare oferă posibilitatea justițiabilului singur de a-și alege munca pe care dorește să o îndeplinească și dreptul de a înceta realizarea acestei munci.

A accentuat că în speță a fost identificată o altă abordare a angajatorului față de salariat, respectiv, angajatorul ilegal a eliberat salariatul din funcția deținută, fapt care s-a soldat cu imposibilitatea exercitării unui drept constituțional de a munci.

Așadar, legislația în vigoare, oferă dreptul salariatului de a solicita anularea actului de concediere ilegal, concomitent, oferindu-i posibilitatea restabilirii la locul de muncă.

Totodată, a precizat că prin ordinul nr. 197 din 21 aprilie 2020 cu privire la statutul de organizare a Inspectoratului General al Poliției, Ministrul Afacerilor Interne, Pavel Voicu s-a ordonat că se anunță avizat statutul de personal al Inspectoratului General al Poliției prin scrisoare Cancelariei de Stat nr. 16-41-3389

din 16 aprilie 2020 [...]. Astfel, reieșind din statutul de personal al Inspectoratului național de investigații (cu statut de Direcție generală) al Inspectoratului General al Poliției, aprobat de Șeful Inspectoratului Național al Poliției, Vadim Cojocaru și avizat de secretarul de stat, Liliana Iaconi, denumirea Direcția nr. 3 (Direcția investigații fraude economice), unde dânsul figura în calitate de șef până la concediere, s-a modificat în (Direcția investigare infracțiuni economice), atribuțiile și funcțiile angajaților nefiind modificate.

Respectiv, din considerentele indicate la capitolul solicitări, reclamantul a solicitat restabilirea în funcție de șef al Direcției investigare infracțiuni economice a Inspectoratului național de investigații.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost introdus în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Gavriliț împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ, în calitate de terț Inspectoratul General al Poliției.

Prin încheierea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost introdus în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Gavriliț împotriva Ministerului Afacerilor Interne, terț Inspectoratul General al Poliției cu privire la anularea actului administrativ, în calitate de terț comisarul șef, Lilian Carabeț, actualul șef al Direcției investigare infracțiuni economice a Inspectoratului național de investigații al Inspectoratului General al Poliției.

Prin încheierea protocolară din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, cauzele au fost conexate pentru examinare într-o procedură unică.

Prin încheierea din 29 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă cererea reclamantului Nicolae Gavriliț împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 200 000 de lei.

Prin hotărârea din 29 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 170 ef. din 8 aprilie 2020 cu privire la trimiterea în deplasare în interes de serviciu a șefului Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații al Inspectoratului General al Poliției, comisar principal Nicolae Gavriliț, actul administrativ adoptat în procedură prealabilă de Inspectoratul General al Poliției nr. 34/2-1112 din 8 aprilie 2020 și actul administrativ adoptat în procedură prealabilă de Ministerul Afacerilor Interne nr. 44/22-1352 din 16 aprilie 2020.

A fost anulat ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 58 ef. din 12 mai 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații, comisar principal Nicolae Gavriliț.

A fost obligat Inspectoratul General al Poliției să emită actul administrativ individual de restabilire a lui Nicolae Gavriliț în funcția de șef al Direcției investigații complexe a Inspectoratului național de investigație, cu calcularea și achitarea salariului pentru perioada de la 12 mai 2020 până la restabilirea în funcție.

La 30 iulie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Inspectoratul General al Poliției a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 18 noiembrie 2021, cu respectarea termenului

prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, prin intermediul poștei electronice, a fost prezentată motivarea apelului.

La 12 august 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Ministerul Afacerilor Interne a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 9 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției și menținută hotărârea din 29 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că la emiterea primului act administrativ contestat, șeful Inspectoratului General al Poliției, Vadim Cojocar, a încălcat prevederile art. 249 alin. (2) Codul muncii, or reclamantul/intimat Nicolae Gavrilă are un copil minor în vârstă de până la 4 ani și nu putea fi trimis în deplasare în interes de serviciu fără acordul lui.

La fel, angajatorul nu a executat obligația de a informa în scris salariatul despre dreptul de a refuza plecarea acestuia în deplasare.

Prima instanță și instanța de apel au reținut că la emiterea actului individual contestat, Inspectoratul General al Poliției nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, deoarece potrivit materialelor cauzei se atestă că, nu este clar de ce anume Nicolae Gavrilă care are la întreținere un copil minor în vârstă de până la 4 ani a fost trimis în deplasare în interes de serviciu. Or, Inspectoratul General al Poliției este o instituție de forță cu un număr mare de salariați și faptul că la acea perioadă nu era o altă persoană care să nu aibă la întreținere un copil minor de până la 4 ani, ce urma a fi trimisă în deplasare și reclamantul/intimat era unicul, nu rezultă din actul administrativ contestat.

Analizând ordinul contestat în raport cu circumstanțele de fapt ale cauzei și normele legale, instanțele de judecată au stabilit că ordinul de trimitere în deplasare a lui Nicolae Gavrilă nu a fost motivat, în special, angajatorul nu a raportat măsura întreprinsă prin care i se afectează drepturile prevăzute de lege și că această acțiune corespunde principiului proporționalității, obligație care nu a fost respectată de către Inspectoratul General al Poliției.

De asemenea, în actul administrativ contestat nu a fost motivat în ce mod fapta reclamantului/intimat reprezintă încălcarea integrității, compromite și denigrează imaginea și prestigiul instituției, un comportament necinstit, amoral și josnic, și în ce măsură acțiunile imputate lui Nicolae Gavrilă urmează a fi încadrate în dispozițiile legale enumerate, iar descrierea faptelor și enumerarea normelor de drept nu poate fi apreciată ca o motivare a măsurii întreprinse, care să corespundă principiului transparenței și comprehensibilității.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că, contrar prevederilor legale, angajatorul nu a explicat modul de exercitare a dreptului său discreționar, iar ca urmare ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 170 ef. din 8 aprilie 2020 cu privire la trimiterea în deplasare în interes de serviciu a șefului Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații al Inspectoratului General al Poliției, comisar principal Nicolae Gavrilă este un act administrativ neîntemeiat,

emis cu încălcarea art. 249 alin. (2) Codul muncii, nu este motivat complet, circumstanțe care condiționează legalitatea lui.

Referitor la legalitatea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 58 ef. din 12 mai 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații, comisar principal Nicolae Gavriliț, prima instanță și instanța de apel au menționat că la emiterea actului individual contestat, Ministerul Afacerilor Interne nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, or potrivit materialelor cauzei se atestă că ancheta de serviciu a fost inițiată și desfășurată în perioada când reclamantul/intimat Nicolae Gavriliț se afla în concediu medical.

La fel, și ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare a fost emis în perioada când reclamantul/apelant Nicolae Gavriliț se afla în concediu medical. Reclamantul/apelant nu a fost notificat despre inițierea și desfășurarea anchetei de serviciu și nu a fost audiat în cadrul anchetei de serviciu, contrar prevederilor art. 59 alin. (2) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel, au considerat instanțele de judecată că argumentele Ministerului Afacerilor Interne precum că prin scrisoarea nr. 610 din 14 aprilie 2020, prin solicitarea nr. 689 din 29 aprilie 2020, reclamantul/intimat a fost informat cu referire la inițierea anchetei de serviciu în privința sa și necesitatea prezentării la 24 aprilie 2020, ora 09:00 la sediul Ministerului Afacerilor Interne, biroul nr. 201 pentru a depune explicații în scris, în contextul anchetei de serviciu, este unul neîntemeiat, deoarece careva probe precum dovada notificării (comunicării) nu a fost prezentată în ședințele de judecată.

Ce ține de argumentul invocat de pârâți/apelanți precum că reclamantul/intimat a fost prezent la serviciu în perioada de 6 - 8 aprilie 2020, fiind indicat în tabelul de pontaj a evidenței muncii numărul de 8 ore lucrate, precum și faptul că la 8 aprilie 2020, acestuia i-a fost adus la cunoștință contra semnătură ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 170 ef. din 8 aprilie 2020, instanțele de judecată ierarhic inferioare l-a apreciat citic, or prin raportul din 6 aprilie 2020 depus de Nicolae Gavriliț pe numele șefului INI al IGP, a solicitat permisiunea de a se adresa la instituția medicală în legătură cu problemele de sănătate a unui membru al familiei. Totodată, luând în considerație perioada de pandemie din țară și pentru a acorda sprijin moral și organizatoric efectivului Direcției nr. 3 a INI, pe perioada concediului de boală și-a exprimat acordul de a ieși la serviciu după cum va fi disponibil și va evolua tratamentul.

O altă încălcare admisă de angajator în procesul de efectuare a anchetei de serviciu în privința lui Nicolae Gavriliț, o constituie și faptul că angajatorul nu a motivat ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, în special, a omis să-și argumenteze soluția de aplicare a celei mai drastice sancțiuni disciplinare sub formă de concediere din funcție.

Așadar, prima instanță și instanța de apel, analizând ordinul contestat în raport cu circumstanțele de fapt ale cauzei și normele legale, au constatat că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare lui Nicolae Gavriliț nu a fost motivat, în special, angajatorul nu a raportat faptele presupus a fi abateri disciplinare la normele legale care au servit drept temei de constatare a abaterii disciplinare.

La 8 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Nicolae Gavriliț.

La 12 iulie 2022, Ministerul Afacerilor Interne a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care pretențiile lui Nicolae Gavriliț să fie respinse integral.

La 3 octombrie 2022, Inspectoratul General al Poliției a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală, ca fiind neîntemeiată, a cererii de chemare în judecată depusă de Nicolae Gavriliț.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le pasibile de a fi casate integral.

Astfel, cu referire la concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că delegarea în interes de serviciu în lipsa acordului lui Nicolae Gavriliț contravine prevederilor legale, având în vedere prevederile art. 5 alin. (1) și (2) din Legea privind regimul stării de urgență, de asediu și de război nr. 212/2004, Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 55 din 17 martie 2020, Dispoziției nr. 8 din 28 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, Dispoziției nr. 10 din 31 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, a menționat că, reieșind din specificul activităților de organizare și realizare a măsurilor ce se impun, dar și importanța misiunilor în contextul situației excepționale, a apărut necesitatea de delegare a unui reprezentant cu funcție de conducere din cadrul Poliției.

Având la bază pct. 25 subpct. (1) din Dispoziția nr. 3/2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, potrivit căruia a fost instituit moratoriu, până la data de 1 iunie 2020, asupra controlului de stat, inclusiv fiscal, financiar, privind calitatea produselor/serviciilor, parametrii tehnologici și/sau cerințelor specifice pentru genul de activitate desfășurat, privind respectarea normelor de protecție a muncii, planificat sau inopinat, efectuat la fața locului, la sediile, locurile de desfășurare a activității sau de aflare/păstrare a bunurilor persoanelor înregistrate în modul stabilit care desfășoară activitate de întreprinzător, de către organele abilitate cu dreptul de a iniția controale în baza prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, ale Codului fiscal nr. 1163/1997, ale Legii nr. 171/2012 privind piața de capital, ale Legii nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, precum și ale altor acte normative care reglementează controlului de stat, Direcția nr. 3 a Inspectoratului național de investigații în perioada stării de urgență s-a aflat în imposibilitatea exercitării pe deplin a atribuțiilor funcționale atribuite prin lege și/sau alte acte normative.

Așadar, Nicolae Gavriliț, care deținea funcția de șef al Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații, a întrunit la acel moment condițiile necesare pentru a fi trimis în deplasare în interes de serviciu în cadrul

Inspectoratul de poliție Soroca, în vederea acordării sprijinului calificat în gestionarea eficientă a forțelor polițienești implicate în misiune de carantină.

Faptul dat a fost realizat prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 170 ef. din 8 aprilie 2020, care întrunește criteriile actului administrativ, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru realizarea misiunilor ce se impun în contextul stării de urgență, neexecutarea căreia duce la răspundere disciplinară.

A remarcat că instanțele de judecată ierarhic inferioare neîntemeiat, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu aprecierea eronată a probelor administrate, au ajuns la concluzia anulării ordinului.

Suplimentar, a menționat că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 58 ef. din 12 mai 2020, precum și ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 170 ef. din 8 aprilie 2020 au fost emise în perioada stării de urgență declarată prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 55 din 17 martie 2020, fiind în vigoare dispozițiile emise de Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, care sunt obligatorii spre executare.

Astfel, Dispoziția nr. 4 din 24 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova expres prevede derogarea de la aplicarea cadrului legal ce reglementează procedura de eliberare: prevederile art. 86 alin. (2), 87, 89 și 90 Codul muncii, precum și alte prevederi legale ce impun condiții, restricții și reguli de eliberare din funcție nu sunt aplicabile pe perioada stării de urgență.

A subliniat că abaterea disciplinară comisă de Nicolae Gavriliț se probează în baza notei explicative, declarațiilor, rapoartelor, toate acestea fiind în coroborare și anexate la actele cauzei.

Recurentul a accentuat că Nicolae Gavriliț a admis încălcarea normelor legale și a acționat în contrar dispozițiilor cadrului legal pertinent. Or, s-a stabilit cu certitudine că Nicolae Gavriliț a admis în activitatea sa abateri disciplinare prin încălcarea disciplinei muncii, a prevederilor fișei postului, Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și Satutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ceea ce este inadmisibil, discreditând astfel imaginea publică a instituției unde a activat.

A mai notat că la aplicarea sancțiunii disciplinare sub forma concedierii lui Nicolae Gavriliț au fost luate în considerare toate circumstanțele reale, împrejurările obiective în care au fost săvârșite acțiunile incorecte/inacțiunile, care au legătură cu salariatul.

La 26 octombrie 2022, Ministerul Afacerilor Interne a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care pretențiile lui Nicolae Gavriliț să fie respinse integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, deoarece la soluționarea prezentului litigiu instanța de apel a aplicat eronat norma materială, iar concluziile acesteia contravin circumstanțelor cauzei.

A accentuat că intimatul, cu referire la imposibilitatea executării ordinului cu privire la trimiterea în deplasare în interes de serviciu, în dezacordul acestuia cu ordinul de referință, precum și în cererea prealabilă nu a invocat faptul aflării în concediu medical.

A specificat că certificatul de boală cu nr. 3857258, pe perioada 6 – 18 aprilie 2020, a fost prezentat de către intimat ulterior, la 2 iunie 2020, contrar prevederilor art. 9 alin. (2) lit. g¹) Codul muncii.

Totodată, recurentul a evidențiat că intimatul, prin neexecutarea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 170 ef. din 8 aprilie 2020, grav a încălcat disciplina muncii în perioada instituirii măsurilor de carantină în mun. Soroca în contextul stării de urgență declarată pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020, când era necesară coordonarea integrală a forțelor de ordine dislocate în regiune.

A mai notat că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 58 ef. din 12 mai 2020 a fost emis în perioada stării de urgență declarată prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 55 din 17 martie 2020, fiind în vigoare dispozițiile emise de Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, care sunt obligatorii spre executare.

Astfel, Dispoziția nr. 4 din 24 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova expres prevede derogarea de la aplicarea cadrului legal ce reglementează procedura de eliberare: prevederile art. 86 alin. (2), 87, 89 și 90 Codul muncii, precum și alte prevederi legale ce impun condiții, restricții și reguli de eliberare din funcție nu sunt aplicabile pe perioada stării de urgență.

A considerat că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 58 ef. din 12 mai 2020 este legal, emis cu respectarea drepturilor salariatului și în corespundere cu prevederile din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017.

Totodată, ordinul menționat corespunde cerințelor specificate în art. 210 alin. (1) Codul muncii.

Așadar, a subliniat că actul administrativ contestat este legal în fond, este emis de organul competent cu respectarea procedurii și nu conține vicii care duc la nulitatea acestuia, respectiv, nu există temei legal de admitere a acțiunii.

La 11 octombrie 2022, în adresa Ministerului Afacerilor Interne, Nicolae Gavriliț, Lilian Carabeț și Inspectoratului General al Poliției a fost expediată copia recursului nemotivat depus de Ministerul Afacerilor Interne și copia recursului nemotivat și a motivării recursului depuse de Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 191 vol. II), fiind recepționate de Ministerul Afacerilor Interne la 19 octombrie 2022, de Lilian Carabeț și de Inspectoratul General al Poliției la 20 octombrie 2022, de Nicolae Gavriliț la 27 octombrie 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 202-205 vol. II).

La 27 octombrie 2022, în adresa lui Nicolae Gavriliț, avocatului Cristian Iustin, Inspectoratului General al Poliției și Lilian Carabeț a fost expediată copia motivării recursului depusă de Ministerul Afacerilor Interne, cu înștiințarea despre

necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 201 vol. II), fiind recepționată de avocatul Cristian Iustin, de Inspectoratul General al Poliției și de Lilian Carabeț la 31 octombrie 2022, de Nicolae Gavriliț la 7 noiembrie 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 206-209 vol. II).

La 2 noiembrie 2022, Nicolae Gavriliț a depus referință la cererile de recurs depuse de Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne, solicitând declararea recursurilor inadmisibile sau, după caz, respingerea recursurilor.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 iulie 2022, în ședință publică (f. d. 123 vol. II).

Din materialele dosarului rezultă că copia dispozitivului deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurenților, prin intermediul poștei electronice, la 12 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 158 vol. II).

Cert este și faptul că la 8 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 12 iulie 2022, Ministerul Afacerilor Interne a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 159-161, 164 vol. II).

Tot actele cauzei atestă că copia deciziei motivate din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurenților, prin intermediul poștei electronice, la 29 septembrie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f. d. 167 vol. II).

Se mai constată că la 3 octombrie 2022, Inspectoratul General al Poliției a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 26 octombrie 2022, Ministerul Afacerilor Interne a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 168-182, 192-196 vol. II).

Astfel, recursurile depuse de Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău sunt în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursurile depuse de Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră inadmisibile, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages

Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile depuse de Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu